

POSTŘEH

Září 2017

54

Na čem mi *h o d n ě* záleží

Už 4 roky si nedokáži představit den, kdy bych nešla ke koním.

Naštěstí je máme u dědečka a babičky, kteří bydlí kousek od nás. Děda miluje koně od dětství a já jsem lásku ke koním zdělila po něm. Začala jsem jezdit na malém poníkovi, který se jmenuje Trinket a se kterým jsem vyhrála i několik závodů. Nyní začínám jezdit na velké klisně, která se jmenuje Britany a letos oslavila osmé narozeniny. Upekla jsem jí pamlsky z vloček, mrkve a jablek. Britany mám velmi ráda a ráda se o ni starám.

Dominika Prokopová, 6. C

Přání

Proč si lidé vlastně něco přejí?

Přání je takový malý sen, který nás provází životem. Je zcela pochopitelné, že každý má jiné priority,

každému se líbí něco jiného. Samozřejmě se mohou najít lidé, kteří se shodnou na stejné věci a mají svůj podobný sen nebo přání.

Jaké přání si zvolit, abychom byli šťastní, abychom měli důvod k úsměvu? Neznám žádný recept na dokonalý život. Užijte si vše jen pozitivní, měli bychom se umět radovat i z maličkostí.

Zvolte si přání, jaké se vám líbí. Je totiž krásné si něco přát, o něčem snít.

Myslím si, že nemůže existovat ani jeden člověk který by neměl ani jedno nejméně přání. A pokud někdo takový je, neumí se radovat z maličkostí, nemá žádnou fantazii, prostě si neváží toho obrovského daru, kterým je život.

Přání se samozřejmě liší také věkem. Malé dítě si bude přát spíše hmožné věci. Neříkám, že dospělí si nemohou, ale už mají jiný pohled na věc. Rozhodně svoje přání, pokud to tedy jde, nenechávejte jen tak. Zrealizujte ho. Je dobré prožít svůj život také sněním a nejen stresem a povinnostmi. Pomalu otevírejte okno své fantazie a svých snů, protože i o tom je život.

MÓDNÍ INSPIRACE

Na rozloučenou *Markétka Hebrová, 9. B*

K r á s a . S tímto slovem se setkáváme skoro na každém kroku. Ale přemýšleli jsme vůbec někdy nad tím, co krása představuje? Zvládli bychom říci nějakou její obecnou definici? Já si troufnu tvrdit, že tomu tak není. Vždyť se nedokážeme ani shodnout na parametrech, které budou krásu určovat. Tyto požadavky má totiž každý trochu jiné.

Určitě jste se již setkali se situací, že někteří se rozplývali nad *krásou* něčeho, a vy jste jen nevěřičně kroutili hlavou. A hlavně *krásné* může být úplně všechno. Příroda, zvířata, lidé, počasí, hudba, povaha lidí... A o tom to je. Globálně vzato, *krásné* je vlastně všechno.

Jakmile si uvědomíme, že

VŠE JE KRÁSNÉ,

nabízí se otázky - proč se pořádá nespočet soutěží *krásy* po celém světě, proč je někdo nebo něco naopak označováno za ošklivé? Není náhodou takové konání zbytečné?

Najdeme-li „*nejkrásnější*“ ženu světa, bude opravdu *nejkrásnější*? Kdyby jí opravdu byla, tak se bude líbit úplně všem obyvatelům Země.

Na naší planetě žije necelých 7,5 miliard lidí. Tento obrovský a nepředstavitelný počet lidí určitě nedokáže souhlasit s jednou „*nejkrásnější*“ ženou.

Sami máme několik důkazů, že ani dva lidé se nezvládnou domluvit. A co teprve 7,5 miliard?

Ačkoliv máme ve zvyku hodnotit jako *krásné* různé skutečnosti, tak ta opravdová *krása* je v duši člověka.

Krása podle Wikipedie

Krása je abstraktní pojem, s nímž se setkáváme v mnoha oblastech lidského bytí. Významem tohoto pojmu se zabývá především filosofická disciplína zvaná estetika (původně od řeckého aisthesis, smyslové vnímání).

Krása je však pouze jednou z tzv. estetických kategorií (ošklivost, vznešenost aj.) a v rámci estetiky postupně ztrácí dominantní místo. Krása je buď považována za kvalitu přítomnou v nějakém jsoucnu (člověku, krajině, písni, myšlence, nauce), která v nás budí libost (podle Immanuela Kanta tzv. nezainteresované zalíbení, vztah, který vylučuje jakýkoli praktický zájem na věci), nebo je krása věcí vnímatelova přístupu k věci; zde se ukazuje, jak je krása závislá na konvencích. Krásu jako jsoucí imanentně ve věci chápe tzv. esencialismus, krásu jako věc vnímatelova postoje konvencionalismus.

Vlevo *Nymfa se svlačci*, Jules Joseph Lefebvre
Vpravo *Krásný Narkissos*, Caravaggio

Cesta po Evropě a Asii - Čína a Japonsko

Čína

Dnes se konečně vydáme do Asie. A to rovnou do nejlidnatějšího státu na světě - Číny.

Jak jsem se dostala do Číny, už určitě víte. Název přístavu si bohužel nepamatuji, protože čínština je opravdu těžký jazyk. Jen dávejte pozor, moc čistý vzduch zde opravdu nenajdete.

Velmi jsem se těšila, až uvidím v Číně Velkou čínskou zed', která jde prý vidět i z vesmíru. Je to neznámější a nejnavštěvovanější místo Číny. Jedná se o komplex starého táhnoucího se opevnění, které mělo zemi chránit před mongolskými nájezdy. Zed' se táhne při hranici Číny v délce asi šesti tisíc kilometrů, se všemi odbočkami a zbytky zdi činí celková délka ještě asi o dva tisíce kilometrů více. Zed' byla zbudována za dynastie Ming (1473 - 1620).

Další místo, které byste měli rozhodně navštívit, je Terakotová armáda. Stáří hrobky se odhaduje asi na 2 000 let a její součástí je přes 8 000 terakotových vojáků, kteří měli císaře na posmrtné cestě doprovázet. V tomto unikátním komplexu najdete také sochy koní, císařův bronzový vůz nebo hrobky asi 500 dalších osob. A není vše ještě odhaleno, v budoucnu toho bude ještě více. Sochy jsou v životní velikosti a zajímavostí je, že každý z vojáků má naprosto jiný výraz v obličeji.

Poslední naší zastávkou v Číně bylo Zakázané město, které se nachází v Pekingu. představuje komplex reprezentativních budov postavených v 15. století. Město bývalo sídlem císařů a podle legendy má celkem 9 999 místností.

Nyní byl čas opustit Čínu a vydat se do Japonska.

Japonsko

Posléze jsme připluli do Japonska. Na návštěvu tohoto státu jsem se těšila nejvíce. Jejich jazyk pro mne nebyl žádnou námahou. Učila jsem se japonsky už od osmi let, takže jsem rozuměla všemu, co říkali. Ale chtěla bych vás varovat. Musíte mít v Japonsku respekt, jinak vás můžou z některých míst vyhodit. Také si dávejte pozor na boční uličky, a to nejen večer. Japonská mafie má oči všude a věřte, že se s nimi opravdu nechcete setkat. A poslední věc, radím vám, abyste omezili jízdu vlaky, pokud tedy nechcete být umačkáni.

Jelikož jsem tady pobývala nejdéle, mohla jsem navštívit více míst.

První naše zastávka byla ve městě Nikkó. Toto město skrývá několik historicky cenných památek. Najdeme zde nejstarší železniční nádraží ve východním Japonsku. Za zmínku stojí chrám Rinnódži, v jehož síni jsou uloženy tři zlatené podobizny Buddha. Při svých toulkách nevynechejte jedinečný klášterní komplex

Dále jsme navštívili hlavní město Tokio.

Tokio postihlo v minulosti několik katastrof, ale vždy dokázalo povstat z popela. Můžete uvidět Tokijskou věž, neboli Tokio Tower, která je vysoká 333 metrů. Žádný turista nevynechá Císařský palác, ve kterém dodnes žije císařská rodina. V severní části Tokia vás přiláká Národní muzeum nebo velkolepý chrám Sensódži. Maličcí a bezvýznamní si budete připadat v západní části města mezi mrakodrapy.

Třetí místo, kam jsme se jeli podívat, byla hora Fudži. Nejvyšší hora v Japonsku vítá turisty od 1. července, kdy ožívají stezky a turistické chaty. Na vrchol hory vede hned několik cest o různé náročnosti.

Čtvrtým místem bylo město Himedži. Zde naleznete největší hrad v Japonsku. Jeho historie sahá do roku 1333 a vysloužil si i místo na seznamu světového dědictví UNESCO. Komplex tvoří 83 budov a zdaleka nejatraktivnější je hlavní věž z roku 1609, Muzeum literatury nebo kompozice devíti zahrad známá jako Kokoén.

Opravdu krásné jsou historické vesničky Shirakawa a Gokayama. Při svých cestách po Japonsku se zajed'te podívat do této dvojice vesnic v údolí řeky Shogawa. Unikátní jsou zejména farmářské domky staré i v íce než 250 let, jež jsou charakteristické svými šikmými doškovými střechami, pod nimiž se choval bourec morušový.

A to je vše z naší cesty. Navštívila jsem více států, ale na ty nám už nezbyl čas. Pokud chcete navštívit Asii, vyberte si v současné době bezpečné státy (teď je to třeba Čína). Jestliže se rozhodnete Asii navštívit, určitě se vám zde bude líbit.

Loučí se s vámi Anička Zámečnicková, průvodkyně letošní rubriky o cestování.

SPŘÍZNĚNÉ DUŠE

Říká se, že na každého z nás kdesi čeká jeho druhá polovina - spřízněná duše. Těchto bytostí ale může být v našem životě i několik.

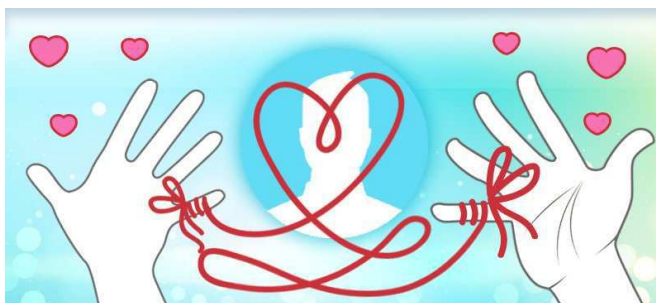
Spřízněná duše se pozná podle toho, že když se dva setkají, tak si například ihned padnou do oka.

Něco je k sobě vzájemně přitahuje, aniž by věděli co. Mají např. pocit, jako by se znali celý život. Jsou to duše, se kterými je nám dobře, se kterými si máme stále co říci, které nám rozumí. Vztah se spřízněnou duší je prostředek k tomu, abychom ze sebe dokázali vydat to nejlepší, a časem nás udělá mnohem úplnějšími, než bychom se kdy dřív mohli stát sami.

Spřízněnou duší může být váš životní partner, blízký přítel, vaše dítě. Někdo, s kým sdílíte duchovní cestu, nebo klidně i někdo, kdo přišel s vámi a prochází podobnými zkušenostmi jako vy.

Se svou spřízněnou duší jste mohli mít kontakt již dříve a společně pokračujete ve vztahu z minulosti, nebo může jít o váš zcela první společný život.

Láska má mnoho podob a mnoho tváří. Proto bychom měli jít životem s očima otevřenými, jelikož nikdy nevíme, kdy můžeme na tuto spřízněnou duší narazit.

Kateřina Buncová, 8. C

Přítomnost v minulosti

Vše začalo v minulosti a pokračuje přítomností ....

Už je to řádka let, co jsme poprvé začali chodit, ale to jsme ještě nevěděli, co si pro nás život nachystal za dlouhou cestu.

Je to jako včera, co jsme si hráli v mateřské škole a říkali si, co z nás bude, až vyrosteme.

Všichni jsme měli nějaké vysněné povolání. Každý z nás chtěl být superhrdina. Mezi nejčastější přání kluků asi patřilo být popelářem.

Naši rodiče nás viděli trochu z jiného úhlu. Očekávali právníky, doktory a ty nejlepší inženýry, kteří změní celý svět.

Uběhlo pár let a nám začalo pomalu docházet, že si vybíráme cestu, kterou chceme v budoucnosti kráčet. Přece si zvolíme povolání na celý život. Rozhoduje naše povaha, trpělivost, ale hlavně to, co nás baví. Ale nikdo z nás nemůže tušit, co bude za takových deset let.

Většina si pokládá nejrůznější otázky. Jak mám poznat, že jsem si vybral - vybrala dobře, že to, na co pomyslím dnes, mě bude bavit dalších padesát let?

Budu spokojený - spokojená a úspěšný - úspěšná v tom, co si vyberu? Za jak dlouho zjistíme, že to, co jsme si v minulosti naplánovali, třeba nemuselo vyjít? Jak máme s určitostí vědět, čím chceme být?

Přítomnost je zkrátka nevyzpytatelná a budoucnost je ještě mnohem složitější. Myslím si, že proto je lepší nad ní nepřemýšlet. Snažte se být šťastní a žijte každý den, jako by byl váš poslední.

Lucie Vorrethová, 9. B

Skrytý smysl

Noc jako den a den jako noc,
světlo, co rozráží magickou moc,
která v úplňku nachází jiskru hvězd,
moře studené, loď jako pěst.

Chlad, co tu pluje a nikoho neopouští,
je jako kapka vody v pusté poušti.
Barevná květina v dáli vadne.
Je něco, co nenajdeš v noci či ve dne?

Shnilé jablko uprostřed stolu,
vidíš na zemi vylitou kolu.
Ta dávno ztracená radost se nevrací,
prohlubuje díru mezi dekou a matrací.

Slunce, které vycházelo každý den,
bylo možná jenom krásný sen.
Temnota, co s tvými verši kráčí,
zažívá bouřku, nechť na svět se mračí.

Stromy, jezera míjí tvou zář,
na svět se dívá tvá vybledlá tvář.
Symfonie, sonáta nebo jen akord,
šlapeš do vánku rytmický rekord.

Teniska v koši, láska někde v háji,
beruška v plechovce a slzy ve stáji.
Koně běží pěšinou s vysokou rychlostí,
a štěstí někde v krabici dítěte žalostí.

Léta a léta, čas rychle plyne,
to světlo magie bez jiskry hyne.
Smích tvých přátel, co skřípe ti v hlavě,
proč se jen ohlížíš po cizí slávě?

Svět pořád spěchá, spěcháš i ty?
Chceš smazat ty probrečené dny?
Tak proč zabíjíš květinu radosti?
Přece ti nezbyl jen smutek a starosti.

Noc jako den a den jako noc,
světlo, co rozráží magickou moc.
Slunce, které právě teď svítá,
tvůj svět i tebe se štěstím vítá.

Marta Karafiátová

DĚŠŤ, DĚŠŤ, CHCEME DĚŠŤ...

6. C DOKÁŽE BĚHEM CHVÍLE ZREALIZOVAT TĚMĚŘ COKOLI, JESTLIŽE OD TAKOVÉ AKCE OČEKÁVÁ HUMOR A NOVÝ ZÁŽITEK. OSTATNĚ UŽ NĚKOLIKRÁT UKÁZALA, ŽE UČIT SE NOVÉ VĚCI NEZNAMENÁ JEN SEDĚT NAD KNIHOU, ALE ZA ÚČASTI OSTATNÍCH MŮŽE VZNIKNOT I NEZAPOMENUTELNÝ PROŽITEK PODOBNÝ TOMU, CO SE ODEHRÁLO S PŘÍCHODEM JARA V JEDNÉ HODINĚ LITERATURY.

STAČILO PÁR DEŠŤNÍKŮ, ZAJÍMAVÝ BÁSNICKÝ TEXT, ROZDĚLIT ROLIČKY A POTOM SE DO TOHO VLOŽIT A HERECKY SE PROSADIT.

PROVOKACE S DEŠŤNÍKY A DOBŘE SLADĚNÝ SBOR UDĚLALY SVOJE. CELÉ SPOLEČNÉ DÍLKO VE DVOJÍM PROVEDENÍ SE POSTARALO O ODPOLEDNÍ MALOU PŘEHÁŇKU, TAKŽE NAKONEC PŘECE JENOM POPRŠELO.

CÉČKO JE ZA VŠECH OKOLNOSTÍ VESELÁ TŘÍDA A ŽIVOT JE BAVÍ.

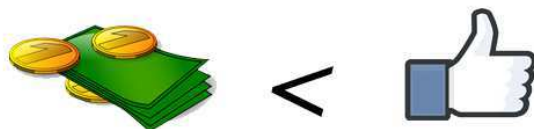
TEENAGEŘI NA SÍTI

Co nám hrozí?

Evropský průzkum mezi pěti tisíci teenagery ve věku 13 až 18 let zjistil:

9 % teenagerů připustilo, že jsou pro ně lajky důležitější než peníze...

10 % dívek dalo přístupové heslo na vlastní on line profil někomu jinému...

16 % přiznalo, že na on line urážky
nebo málo lajků negativně reaguje i ve skutečném světě...

18 % dívek si myslí, že je ostatní posuzují podle toho,
kolik mají na sociálních sítích kamarádů a kolik lajků se objevuje pod jejich statusy...

28 % respondentů je přesvědčeno,
že by děti mladší 16 let vůbec neměly mít přístup na některé sociální sítě!

38 % si myslí, že by větší podporu a rady měli poskytnout rodiče!

42 % mladých uvedlo, že na internetu mají "spoustu on-line kamarádů",
s nimiž se nikdy osobně neviděli

46 % teenagerům nikdo neporadil, jak se na sociálních sítích bezpečně
a slušně chovat...

65 % dotázaných by uvítalo, kdyby jim škola poskytla rady a podporu k tomu,
jak se v on-line světě chovat bezpečně...

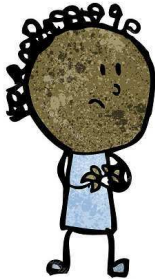
68 % teenagerů přiznává, že upravuje vlastní fotografie. Zhruba polovina (48%)
z této skupiny používá filtry dostupné v různých aplikacích pro zvýšení atraktivity
fotek, 17 % odstraňuje vady pleti a 7 % digitálně upravuje tělo tak, aby vypadalo
štíhlejší nebo svalnatější...

A JAK JSTE NA TOM VY?

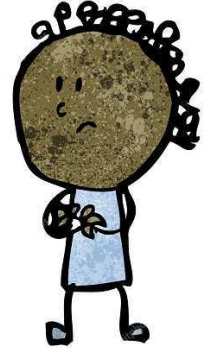

NERVOZITA

Nervozita je napětí a neklid, který se projevuje třeba v jednání. Je to stav většinou přechodný a neprojevuje se u každého. Je to také reakce na nějaké neznámé situace.

Nervozita není nemoc, ale je na obtíž. Projevuje se strachem, bolestmi břicha a pocením. Objevuje se třeba před zkoušením, písímkou, vystoupením před třídou a také v situaci, kdy dítě donese ze školy špatné známky nebo poznámku. Dalším typickým případem, v němž se nervozita dostavuje, je návštěva u lékaře spojená s očkováním nebo kolikrát i běžná kontrola u zubaře.

Nervozitě se v určitých situacích nevyhneme, musíme s ní tedy bojovat, případně doufat, že sama opadne a člověku se uleví.

Jiří Knížek, 8. C

ŠOKOVAT???

ŠOKOVAT!!!

Nejdříve vám položím otázku, zda umíte projevit své vlastní já. Mnoho lidí se totiž skrývá za jakousi maskou, jen aby vyhověli ostatním a zapadli do kolektivu. Proč to děláme? Bojíme se, že nás ostatní odsoudí?

Je mnoho způsobů, jak se projevit. Když v sobě budeme všechno dusit, bude nás to neustále tížit. Každý ze sebe potřebuje dostat přetlak, a je úplně jedno jakým způsobem. Někdo své pocity a názory hází na plátno, jiní je zašívají do oblečení. Hlavní je se projevit.

Každý z nás by měl čas od času okolí šokovat. Ukázat, že je v něm něco, co ještě nenabídl světu. Někdy si říkám, proč jsou lidé, kteří soudí ostatní za jejich odvážnost, když se snaží prosadit svůj názor nebo věc, která se jim líbí. Každý jsme jiný, proto nemusíme se vším souhlasit, ale to ještě neznamená, že bychom měli svůj názor vnucovat ostatním.

Když budeme nosit, co chceme, říkat, co chceme, dělat věci, které nás naplňují, a nehledět na reakce ostatních, tu cestu si nakonec rozrazíme.

Sofie Zbořilová, 8. C

BEZOHLEDNOST LIDÍ

Tato dvě slova slyšíme snad každý den v televizi, rádiu, vidíme na internetu. Lidé jsou k sobě stále více bezohlední.

Bezohlednost může mít hodně podob. Je mezi námi mnoho lidí, kteří bez soucítu ublíží starým lidem, dětem a zvířatům.

Například v autobuse stojí starý člověk, a mladí lidé sedí. Hledí do mobilu a nevnímají svět.

Těžkým postižením trpí například vozíčkáři. Někdo se přitom nestydí do nich strčit nebo je i okrást. Je otřesné, když dokáže ublížit i asistenčnímu psu slepého člověka.

Podvodníci se pod různými záminkami umí dostat do domu či bytu starších spoluobčanů a pak je okradou o cenné věci nebo jejich celoživotní úspory.

Na ulici leží člověk, kolem chodí lidé, a nikdo nepomůže, všem je to prostě jedno. Buď předstírají, že ho nevidí, nebo si myslí, že je opilý.

Být záchranář je velmi obtížné zaměstnání. Záchranáři se mohou setkat s člověkem, který je napadne, a klidně se stane, že jsou potom zraněni víc než ten, koho přijeli ošetřit. Také už se stalo, že jiný člověk mezitím vykradl čekající sanitku.

Bezohlední řidiči nedají přednost houkající sanitce. Je potřeba také dát přednost houkajícímu hasičskému vozidlu. Již se i stalo, že hasiči byli napadeni rozzuřenými lidmi, kterým přijeli pomoci.

Bezohlední řidiči osobních aut se například snaží vybrzdit auto jedoucí za nimi. Nejhorší je, když pak dojde k havárii.

Každý z nás se zřejmě někdy ocitl v situaci, v níž se zachoval ne zcela ohleduplně. Nikdo není dokonalý. Myslím si, že pokud se budeme snažit a hlavně chtít, lidská společnost může být ohleduplnější a tedy i lepší!

Jiří Knížek, 8. C

Čokoláda

Milá čokoládo

Dnes jsem měl na oběd opravdu něco nedobrého. Brambory a dušená mrkev mi vůbec nechutnala. Proto dnes domů spěchám a těším se na tebe.

Když už si chci něco dobrého dopřát, tak jsi to většinou TY! Jestliže nejsi doma, jsem smutný. Abys věděla, když jede naše rodina na nákupy, tak já a táta vyrážíme do nějakého velkoobchodu a mamka do Kiku. To je pro nás dost času, jelikož je tam dlouho.

Řadu s cukrovinkami, tu mám nejraději. Čokolády tam bývá opravdu hodně, to ano. Jenže já si nemůžu vybrat. No co. Vezmu všechny! Čokolády není nikdy dost!!! A to hlavně proto, protože brácha mi ji ujídá. Máma z ní zase dělá polevy na dorty a táta pořád něco slaví.

Jím tě buď jen tak...taky tě rozpouštím a zakrývám tebou třeba různé ovoce... anebo mámě najednou "samo" začnou mizet dorty.

Tak mňam a ahoj příště:-)

Honza Brancík, který se tě vůbec nebrání

Ahoj čokoško

Ty moje oblíbená. Používám tě , když mám špatnou náladu, jsi dobrá na nervy. Někdy na tebe myslím večer, když mám na něco chuť.

A jaké to vlastně je ? Být taková sladká? Asi bude divné se tě ptát, jaký druh máš nejraději. Vždyť jsi sama čokoláda... Já mám nejradši MILKU.

Nebojiš se třeba, když tě převážejí, že se zlomíš vejpúl?

Jak to zvládáš, když ti někdo z obchodu odnese kamarádku? Nevím, ale já bych to těžko nesla. A co když už jsi třeba týden "prošlá"? A máte tam svatby? Co když si chce vzít Ledový kaštan Fidorku?

Budu končit a půjdu si tě koupit.

Tvoje Vanessa Reiterová

Ahoj čokoládo

Mám tě moc a moc ráda. Vždy máš jinou chuť a pomůžeš, když mám špatnou náladu. Jdu si tě koupit a vždy se rozhodnuji půl hodiny, kterou příchut' a značku zvolím. Oříškovou, třešňovou, mléčnou? Jakou si mám vybrat?

Tvoje kamarádka bonboniéra se ti asi nikdy nevyrovná.

Hodiš se ke každé příležitosti. Je možné, že někteří tě nemají rádi, ale já tě miluji:-)

Veronika Vařeková

Poslední Veriview

s panem učitelem **Davidem Navrátil**

Byla matematika vždy váš oblíbený předmět a kdy jste se rozhodl, že se stanete jejím učitelem?

Matematika byla můj oblíbený předmět, ale nikdy jsem nepředpokládal, že ji budu učit. A rozhodl jsem se, až když přišla nabídka učit matematiku.

Stalo se někdy, že jste z předmětů, které nyní učíte, dostal špatnou známku?

Průběžně asi ano, ale na vysvědčení určitě ne. To bych tady teď nesesedl.

Dostal jste někdy podobně veselou poznámku ve škole, jako jeden váš nejmenovaný kolega?

Dostávali jsme vtipné poznámky, ale žádnou konkrétní si nevybavuji.

Je nějaký vyučovací předmět, který jste jako malý neměl rád?

Pár jich bude, například chemie a fyzika.

Kterou zemi byste rád navštívil, nebo v ní delší dobu žil?

Nový Zéland, Švýcarsko, Aljaška – krásná příroda, vstřícní lidé a snad bych se tam domluvil.

Když cestujete, poznáváte jako gurmán i místní kuchyni? Jaké nejexotičtější jídlo jste jedl?

Rád poznávám místní kuchyni. Nejexotičtější jídlo byly jednohubky s cvrčky, polévka z červů a nějaké mořské potvory jako jsou chobotnice a podobně.

Sbírání mincí není zrovna obvyklý koníček. Kdo vás k němu přivedl?

Přivedl jsem se k tomu víceméně sám.

Je nějaká mince, po které jako sběratel toužíte?

Bral bych pětihaléř z roku 1924 a 10 Kč z roku 1933.

Jsou tady ve škole kolegové, se kterými máte stejný smysl pro humor nebo stejné zájmy?

No jasně, je jich hodně. Drtivá většina, ale to určitě víte sami.

Jaký je váš názor na povinné maturity z matematiky?

Určitě je to dobrá věc. Matematika je spolu s jazyky nejdůležitější předmět, její znalost je zásadní. Špatné je to, že maturita je centrální-student z gymnázia a student ze zdravotní školy bude mít zcela odlišné znalosti. Navíc je jen písemná. Není zcela spravedlivá ke všem.

O vás je známo, že jste velký hokejový fanda, čím je tento sport pro vás zajímavý?

Je rychlý, útočný, padá tam hodně gólů a člověk si tam může pořádně zafandit.

Věnujete se sám nějakému sportu aktivně?

Ano, konkrétně závodně šipky, jezdím na kole, občas si zahraji fotbal, tenis, volejbal. Je toho víc.

Máte nějakého oblíbeného sportovce nebo jinou známou osobnost?

Ano, ze sportovců jsou to Jaromír Jágr a Pavel Nedvěd. Oba jsou nejen výborní sportovci, ale také skvělí lidé – žádné nafoukané máničky jako spousta dnešních sportovců.

Čeho si ceníte na svých žácích? A co byste jim popřál do života?

Konkrétně na vaší třídě si cením toho, že jste většinou hodní, pracovití, posloucháte, je s vámi zábava a nejste drzí jako veverka. (Výjimky potvrzují pravidlo, že, Žildo :D.)

Prozradíte, kdo je autorem vaší přezdívky a jak jste se o ní dozvěděl?

Vůbec netuším, ale beztak v tom má prsty nejmenovaná paní učitelka, která učí v 9.B češtinu :D.

* **Slyšela jsem, že by se na konci roku mohla pořádat školní polštářová bitva. Připojíte se? A popřípadě kolik si na nás vezmete polštářů? ***

Bitva s kým? Se sousední třídou, nebo s vámi? Rád budu bojovat po vašem boku, ale s vámi bojovat nebudu. Je vás na mě moc.

Veronika Obrová, 9. B

ROZLUŠTĚNÁ ZÁHADA

Tento příběh se odehrál v naší rodině, když mi bylo asi pět let. Moje maminka pořád nosí řetízek, na kterém je přívěsek ve tvaru hodin zobrazující čas, kdy jsem se narodil, a na zadní straně je napsáno datum mého narození.

Jednoho večera si jej sundala, už ani neví proč, a položila si ho v pracovně na stůl. Úplně na něj zapomněla.

Así po týdnu si uvědomila, že nemá řetízek na krku, a šla pro něj do naší pracovny.

Ale řetízek tam nebyl!

Tak začala řetízek hledat, vyptávala se tatínka, zda jej někam neuklidil, a dokonce se ptali rodiče i mě. Byl jsem velmi malý a říkal, že nevím.

Maminka ho dlouho hledala a nenašla.

Byla dost nešťastná a říkala, že když si na mě vždycky vzpomněla, řetízek stiskla v dlaní a měla pocit, že všechno je v pořádku.

Tatínek navrhoval, že by mamince pořídil nový řetízek, ale ona říkala: „To nebude už ten stejný. Ten, který jsem měla tak ráda.“

Čas plynul, sem tam si maminka na řetízek vzpomněla, ale už se vyrovnala s tím, že se nenajde. Asi za půl roku po ztracení řetízku se dělal doma velký úklid. Máma začala uklízet v hale, kde máme takovou velkou sušenou dekoraci. Byla od prachu, a tak ji vzala do sprchy opláchnout. Vtom se podívá dovnitř jednoho z květů a vidí něco úžasného. Byl tam. Její řetízek! Hned bylo všem jasné, že za touto záhadou stojím já. Asi jsem vzal řetízek z pracovny a schoval jej pečlivě do květu.

Záhada se zmizením řetízku byla vyřešená, ale hlavní bylo, že maminka měla velikou radost a vůbec se na mě nezlobila.

Petr Buček, 6. C

Pocit viny

Co toto slovní spojení vlastně znamená?

Pro někoho vůbec nic. Je přesvědčený o své pravdě. Nikdy neuzná svoje chyby a obviňuje druhé lidi ze svých vlastních neúspěchů. Tito lidé většinou bývají tvrdohlaví, bezcitní a ubližují svému okolí. Jsou nepoučitelní.

Pak jsou lidé, kteří jsou si vědomí svých chyb, dokážou si je přiznat a umí se z nich poučit. Nebojí se říct nahlas svůj vlastní názor a upozornit na chyby svoje i těch druhých. Hledají řešení svých problémů a rádi pomohou i ostatním.

Další skupinou jsou ti, pro které je pocit viny jejich denním chlebem. Trápí je jejich vlastní chyby, ale i chyby ostatních. Mají pocit, že za všechno můžou oni sami. Rádi by změnili svět okolo sebe k lepšímu, ale většinou to není v jejich silách.

Já jsem se nad tímto tématem zamyslel. Co vy? Jak vnímáte sebe a své okolí? Která skupina je vám nejvíce podobná? Nechci, abyste odpovídali nahlas, ale zamyslete se nad tímto tématem.

Lukáš Kain, 6. C

Zlomové okamžiky

Nejdůležitějším okamžikem našeho života je zcela jistě fakt, že se narodíme. V tento moment si to sice neuvědomujeme, ale ovlivní to život neuvěřitelné spoustě lidí kolem nás, nejvíce však naše nejbližší. Postupem času zasahujeme do života mnoha lidí. Díky nám mohou prožít dobré, nebo i zlé zlomové okamžiky a my díky nim ty své. Těchto událostí si ale nemusíme na první pohled všimnout. Myšlenkami ovlivňujeme svůj život. Co se má stát, se stane. Neměli bychom se zamýšlet nad otázkou "CO KDYBY?" Mohli bychom si totiž vyčítat své činy. Co když jsme pouhým úsměvem zlepšili den paní, která díky tomu měla dobrou náladu a udělala pro svoje děti něco hezkého? Zlomové okamžiky našeho života mohou být nenápadné, stejně tak jako pověstné mávnutí motýlích křídel.

Sofie Zbořilová, 8.C

Co (ne) chci změnit...

Já, Pavel Liška, bych v životě chtěl změnit hodně věcí.

Myslím, že bychom se neměli tolik učit. Osobně věnuji učení kolem 30-60 minut denně. Zatím to zvládám, ale pokud budu chtít studovat střední a vysokou školu, vím, že to stačit nebude. Učím se tedy dál, dokud to neumím. Jakmile se novou věc naučím, tak mě mamka vyzkouší, a když jí na všechno odpovím správně, tak si "dělám" svoji zábavu.

Ale proč méně učení? No protože, abychom s kluky mohli být déle venku! Je jaro a nádherně, pokud tedy neprší.

V dospělosti si určitě jednou řeknu, že bylo dobře, že jsem se učil.

Pavel Liška, 6.C

Král Postřehu

Již čtrnáct let se v jarním čase scházejí všichni ti, kteří si chtějí zasoutěžit, aniž by věděli, do jakého druhu soubojů jdou. Ano, jde o vítězství, které přinese jedinečnou kartu opravňující celý příští rok předbíhat při výdeji stravy ve školní jídelně.

Přihlásilo se celkem patnáct soutěžících a s malým časovým zpožděním jsme mohli ve 14:35 hod. začínat.

Letošní ročník nebyl tolik zaměřený na paměť jako ty předcházející. Šlo tentokrát spíše vždy o odhad a taktiku. Proběhlo celkem pět postupových kol, ve kterých se sbíraly body. Náročnost úkolu zvyšovala počet získaných bodů.

Zajímavý byl svým zadáním úkol týkající se odhadu. Všichni koukali na vysypanou hromádku rýže a za půl minuty měli nabídnout počet zrníček, které leží na stole. Když Matyáš nahlásil svůj odhad, nestačil se nikdo divit. Jeho 350 zrněk odpovídalo zadání. Pobral body a jelo se dál...

Přenos vody trubičkou do odměrky vyžadoval hlavně rychlost, přesnost a nápad. Načerpát do dutiny úst víc vody, nekropit cestu k cíli a zvládnout tu cestu dvakrát byl už náročnější výkon. Mezi soutěžícími se pochopitelně objevily opět rozdíly, které se odrážely v udělených bodech.

Jako obtížný se všem zdál oprávněně úkol zacílený na přesnost, která spočívala v kutálení golfového míčku nikoli do jamky, ale mezi brankou. Branka se neměla "poslat k zemi" a míček musel elegantně proběhnout mezi jejími sítěmi. Ne vždy k této eleganci došlo, takže pořadí se začínalo upravovat.

Úkol rychlostí byl opravdu náročný. To se už přiblížilo finále. Patnáct nafouknutých balonků, které byly jako živé, soutěžící někdy nestačili pobrat a přenést úprkem do cíle v co nejkratším čase. Bylo pěkné, že si všichni fandili a podporovali se, i když vyhrát mohl jen jediný.

Soutěž probíhala až do samého konce v napětí.

Radost vítězky letošního kola byla upřímná a velká.

Došlo k okamžitému vyhlášení majitelky budoucí "přebíhačky".

Poděkování patří Verunce Obrové, 9. B za skvělou pomoc při průběhu soutěže, vedení herní karty zápisů a dohled na poctivou hru.

Tou se stala pro školní rok 2017/2018 ANETA NOVÁKOVÁ z 8. B. Převezme ji z rukou paní ředitelky Mgr. Jany Prokopové v den jejího podpisu. Redakce Postrěhu blahopřeje a těší se na další ročník soutěže.

